

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **Doc. MUDr. P. Z., FRCS**
zastoupený advokátem JUDr. Stanislavem Kadečkou, Ph.D.
sídlem AK Teplého 2786, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **rektor Ostravské univerzity**
sídlem Dvořákova 7, 701 03 Ostrava – Moravská Ostrava
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Pyšným
advokátní kancelář Pyšný, Srba & Partneři v.o.s.
sídlem Občanská 1115/16, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.11.2016 č.j. OU-82455/90-2016, ve věci
odvolání z funkce děkana

takto:

I. Rozhodnutí rektora Ostravské univerzity ze dne 8.11.2016 č.j. OU-82455/90-2016 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Stanislava Kadečky, Ph.D., sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8.11.2016, č.j. OU-82455/90-2016 o odvolání žalobce z funkce děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity.

2. V podané žalobě žalobce namítl tyto žalobní body:

1) S ohledem na ust. § 28 odst. 2 a § 27 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, v platném znění (dále jen „zákon o vysokých školách“) je napadené rozhodnutí nezákonné, a to pro vady podkladového rozhodnutí akademického senátu o návrhu na odvolání děkana, které způsobují nezákonnost navazujícího rozhodnutí žalovaného. Žalobce upřesnil, že Akademický senát Lékařské fakulty Ostravské univerzity (dále jen „AS LF OU“) má 22 členů, a je tvořen komorou akademických pracovníků, která má 14 členů a komorou studentů, která má 8 členů (článek 1 odst. 2 volebního a jednacího řádu AS LF OU). Dne 11.10.2016 odstoupil z místa senátora AS LF MUDr. V. R., Ph.D., takže podle seznamu náhradníků se měl členem AS LF stát MUDr. E. M., Ph.D. dle jeho pořadí náhradníka na základě výsledků voleb ze dne 6. a 7.4.2016. V zápisu z jednání AS LF ze dne 12.10.2016 je však uvedeno, že kooptovaným členem AS LF se stala RNDr. H. S., Ph.D., která je v seznamu náhradníků uvedena pod č. 17 (oproti MUDr. M., Ph.D., který měl č. 16). AS LF odůvodnil svůj postoj tím, že MUDr. E. M., Ph.D. nebyl údajně platně zvolen náhradníkem, jelikož v období své volební kandidatury nebyl členem akademické obce, jímž se stal až dne 4.4.2016. Dne 2.11.2016 se AS LF na mimořádném zasedání usnesl na návrhu na odvolání děkana fakulty, jímž byl žalobce. Usnesení bylo přijato 14 hlasy, tedy nejtěsnějším možným poměrem (ust. § 27 odst. 4 zákona o vysokých školách). Následně dne 8.11.2016 žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

2) Uvedeným postupem došlo k protiprávnímu „přeskočení“ náhradníka. Z volebního a jednacího řádu (dále jen „VJŘ“) AS LF lze dovodit, že náhradníkem se může stát toliko člen akademické obce (§ 26 odst. 1 zákona o vysokých školách a článek 1 odst. 3 VJŘ). Ze zákona ani z vnitřních předpisů LF nelze dovodit podmínku, že kandidát na senátora musí být členem akademické obce již v okamžiku podání své kandidatury nebo dokonce ke dni vyhlášení voleb.

Proti uvedenému postupu brojil již MUDr. E. M., Ph.D. žalobou proti nezákonnému zásahu vedenou u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 158/2016.

Jelikož byl MUDr. E. M., Ph.D. v den volby akademickým pracovníkem, čímž byla splněna podmínka stanovená v článku 2 odst. 4 VJŘ, měl se stát náhradníkem pro aktuální funkční období AS LF. Postup AS LF, který MUDr. E. M., Ph.D. nekooptoval za člena AS z důvodu, že údajně nebyl platně zvolen, nebyl v souladu s VJŘ, takže byl protiprávní. Ačkoliv VJŘ AS LF neobsahuje bližší úpravu kooptace, míní se kooptací v obecném smyslu personální doplnění voleného orgánu jeho vlastním rozhodnutím či volbou. Podle žalobce úpravě uvedené ve VJŘ odpovídá pouze takový postup, kdy AS rozhoduje o kooptaci náhradníka a nikoliv postup, kdy AS toliko neprotestuje proti nastoupení náhradníka. Kooptaci nelze ztotožňovat s neformálním přípisem předsedy AS, který nemá v tomto smyslu žádnou pravomoc, a jehož přípis je vyrozuměním o kooptaci, nikoliv kooptací samotnou. RNDr. H.S., Ph.D., která z pozice náhradníka „přeskočila“ MUDr. E. M., Ph.D., nebyla řádným způsobem kooptována, tj. v souladu s VJŘ a nemohla se proto platně podílet na rozhodování tohoto samosprávného orgánu fakulty. Nezákonné doplnění AS LF náhradníkem pak způsobilo právní vadu rozhodnutí AS ve věci návrhu na odvolání děkana.

3) Rozhodnutí o návrhu na odvolání děkana bylo přijato AS LF nejtešnější většinou hlasů, přičemž sporná náhradnice se tohoto jednání AS zúčastnila. Je třeba mít za to, že její hlas mohl rozhodnutí senátu ovlivnit. Takové rozhodnutí proto nemohlo být zákonným podkladem pro následné napadené rozhodnutí žalovaného.

3. Žalovaný ve vyjádření předně zpochybnil povahu rozhodnutí AS LF o návrhu na odvolání děkana jakožto rozhodnutí předběžné povahy ve smyslu ust. § 70 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb, soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“). V této souvislosti žalovaný poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), a to rozhodnutí rozšířeného senátu sp. zn. 2 Afs 186/2006 a rozsudek sp. zn. 7 Afs 66/2010. Žalovaný má za to, že žalobce měl právo na soudní přezkum rozhodnutí AS LF realizovat samostatnou žalobou podle ust. § 65 s.ř.s.
4. Dále žalovaný setrval na svém právním názoru, že kandidát z řad členů akademické obce musí splňovat předpoklad členství v akademické obci a v příslušné sekci ke dni doručení návrhu, nejpozději pak ke dni zveřejnění seznamu kandidátů, z nichž členové akademické obce volí členy AS LF. V případě MUDr. E. M., Ph.D. tomu tak zjevně nebylo, když se stal prokazatelně členem akademické obce až dne 4.4.2016. Pokud by postačovalo splnění předpokladu ke dni konání voleb, muselo by tak být výslovně upraveno zákonem či vnitřním předpisem fakulty. Žalobce zde poukazuje analogicky na ust. § 4 a § 5 zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, v platném znění či ust. § 21 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně doplnění některých dalších zákonů, v platném znění. Kooptace RNDr. H. S., Ph.D. proběhla obvyklým způsobem, jímž byli kooptováni i jiní členové AS LF. Žalovaný v této souvislosti poukázal na ust. § 546 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění, podle nějž lze právně jednat i omisivně. Pokud by zákon či vnitřní předpis vyžadoval výslovný projev vůle, muselo by tak být výslovně stanoveno. Pro projev vůle člena AS LF není taková forma jednání pro kooptaci předepsána. Žalovaný dále popsal

průběh kooptace dne 12.10.2016. Závěrem žalovaný argumentoval, že i v případě, že by se RNDr. H. S., Ph.D. nestala právně aprobovaným a účinným způsobem členkou AS LF, nemohla mít tato skutečnost vliv na zákonnost rozhodnutí AS LF o návrhu na odvolání děkana, neboť rozhodnutí bylo přijato potřebnou třípětinovou většinou hlasů všech obsazených mandátů, tedy všech členů v okamžiku hlasování, když v tomto případě potřebná třípětinová většina představovala 13 hlasů. Pokud žalobce vnímá výraz „všech členů“, jakožto počet mandátů stanovený VJŘ AS LF bez ohledu na jejich obsazenost, pak takový výklad nemá oporu v zákoně o vysokých školách, ve VJŘ AS LF, ani v jiném vnitřním předpisu LF. Podle žalovaného je právní postavení AS LF z hlediska působnosti a kompetence obdobné právnímu postavení zastupitelstva obce jakožto samosprávného orgánu obce, u něhož se při počítání potřebné většiny vychází rovněž ze skutečného počtu vykonávaných (obsazených) mandátů. Žalovaným přdestřený výklad je účelný a racionální i s ohledem na to, že výkon funkce člena AS končí okamžikem doručení odstoupení z funkce (článek 3 odst. 5 písm. c) VJŘ) a bylo by tak možno jednoduchým způsobem paralyzovat jednání tohoto orgánu. Podle žalovaného je nutno vycházet ze skutečného stavu (počtu) členů AS LF v okamžiku hlasování. Obdobný právní závěr byl vyjádřen také ve stanovisku odboru, dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

5. Žalobce ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 9.5.2018 uvedl, že předběžná otázka související s posuzovanou věcí, tedy zda rozhodnutí AS LF ze dne 2.11.2016 je právně vadné, byla pravomocně zodpovězena správními soudy, a to rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19.4.2017 č.j. 22 A 158/2016-40, jímž bylo určeno, že zásah žalované Ostravské univerzity vůči žalobci MUDr. E. M., Ph.D. spočívající v odepření možnosti vykonávat funkci člena akademického senátu byl nezákonný. Závěry krajského soudu uvedené v tomto rozsudku byly potvrzeny rozsudkem NSS ze dne 13.9.2017, č.j. 7 As 170/2017-20, jímž byla zamítnuta kasační stížnost žalované. Žalobce na závěry rozsudků správních soudů obou stupňů odkázal a dále setrval na své žalobní argumentaci.
6. Krajský soud se předně vypořádal s námitkou žalovaného, že rozhodnutí AS LF o návrhu na odvolání děkana není rozhodnutím předběžné povahy ve smyslu ust. § 70 písm. b) s.ř.s., a proto proti němu měl žalobce brojit samostatnou správní žalobou. Krajský soud tuto námitku žalovaného neshledal důvodnou, a to s ohledem na ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., podle něhož rozhodnutím napadeným v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu může být pouze takové rozhodnutí, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce. Rozhodnutí AS o návrhu na odvolání z funkce děkana takový potenciál nemá, neboť samo o sobě nemůže zasáhnout do práv žalobce způsobem předvídaným v ust. § 65 s.ř.s. Takovým rozhodnutím je až rozhodnutí rektora vydané podle ust. § 28 odst. 2 zákona o vysokých školách, který na návrh AS děkana odvolá.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).
8. Ze spisové dokumentace, jakož i shodných skutkových tvrzení účastníků soud zjistil, že sdělením ze dne 12.10.2016 informoval předseda AS LF OU MUDr. I.D., Ph.D. senátory,

že dne 11.10.2016 rezignoval na svou funkci člena AS LF MUDr. V. R., Ph.D. a v souladu s volebním a jednacím řádem AS LF bude na jeho místo v sekci preklinických a klinických oborů kooptována RNDr. H. S., Ph.D. Dle zápisu z jednání AS LF ze dne 12.10.2016 již vykonávala práva senátorky RNDr. H. S., Ph.D. Ve dnech 17.10. a 2.11.2016 probíhala mimořádná jednání AS LF ve věci návrhu na odvolání děkana LF OU. Obou jednání se účastnila RNDr. S., Ph.D. Na druhém z uvedených jednání byl vyjádřen souhlas AS LF s návrhem na odvolání děkana LF OU. Dle zápisu z jednání ze dne 2.11.2016 se jej zúčastnilo 19 senátorů, z nichž hlasovalo 14 pro návrh, 5 proti návrhu a žádný se nezdržel hlasování.

9. Z úřední činnosti je krajský soud obeznámen s rozsudkem v právní věci žalobce MUDr. E. M., Ph.D. proti žalované Ostravské univerzitě ze dne 19.4.2017 č.j. 22 A 158/2016-40, v němž krajský soud posuzoval otázku tvrzeného zásahu do práva MUDr. M., Ph.D. vykonávat mandát zvoleného člena akademického senátu. Krajský soud zde dospěl k závěru, že názor žalované, že žalobce nebyl zvolen do AS LF OU, neboť ke dni podání kandidatury nebyl členem akademické obce, je nesprávný, když ust. § 26 odst. 1 zákona o vysokých školách uvádí, že členství v akademické obci je podmínkou pro to, aby někdo mohl být volen členy akademické obce. Podmínky volitelnosti se vztahují k volbě, nikoliv ke kandidatuře, proto je třeba posuzovat jejich splnění k okamžiku volby. Podmínku členství v akademické obci musí kandidát na člena AS splňovat ke dni voleb, nikoliv již ke dni podání kandidátní listiny. Neuznání volby kandidáta, u něž nebyla ke dni voleb zjištěna žádná překážka volitelnosti, je tak zásahem nejen do jeho subjektivních práv, ale i do subjektivních práv oprávněných voličů. Krajský soud rovněž nepřisvědčil obraně žalované, že náhradník se nestane členem AS, dokud tento nerozhodne o kooptaci. Zákon o vysokých školách v § 26 svěřuje výlučnou pravomoc ke kreaci AS akademické obci v rámci volebního procesu. AS proto nemůže ovlivňovat své složení vlastním rozhodnutím. Pojem kooptace užitý v článku 3 odst. 6 VJŘ je tak ve svém obvyklém významu v rozporu se zákonem. Neupravuje-li vnitřní předpis fakulty proces přezkumu výsledků voleb orgánem akademické samosprávy, nemůže si tuto pravomoc některý z těchto orgánů uzurpovat. Akademický senát nemá pravomoc rozhodnout o kooptaci náhradníka mimo pořadí stanovené v protokolu o výsledku voleb. Pořadí náhradníků je předem pevně dané na základě výsledků voleb, a proto se náhradník stává členem AS v případě rezignace senátora automaticky.
10. Na základě uvedené argumentace krajský soud v rozsudku ze dne 19.4.2017 sp. zn. 22 A 158/2016 určil, že zásah žalované Ostravské univerzity vůči žalobci MUDr. E. M., Ph. D. spočívající v odepření možnosti vykonávat funkci člena AS LF byl nezákonný.
11. Závěry učiněné krajským soudem v citovaném rozsudku byly aprobovány NSS v jeho rozsudku ze dne 13.9.2017 č.j. 7 As 170/2017-20, jímž byla zamítnuta kasační stížnost žalované.
12. Podle ust. § 28 odst. 2 zákona o vysokých školách, děkana jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu fakulty rektor.

13. Podle ust. § 27 odst. 4 věty druhé zákona o vysokých školách, návrh na jmenování děkana je přijat, jestliže se pro něj vyslovila nadpoloviční většina všech členů AS LF; návrh na odvolání děkana je přijat, jestliže se pro něj vyslovily nejméně tři pětiny všech členů AS.
14. Podle článku 7 odst. 4 věty třetí VJŘ, návrh na odvolání děkana je přijat, jestliže se pro něj vyslovily nejméně tři pětiny všech členů AS LF.
15. Pokud jde o první dva žalobní body, odkazuje krajský soud v otázce jejich důvodnosti plně na závěry, které učinil v rozsudku sp. zn. 22 A 158/2016, v němž mimo jiné dovodil, že pořadí náhradníků AS je předem pevně dané na základě výsledků voleb, a proto se náhradník stává členem AS v případě rezignace senátora automaticky. Krajský soud dále dospěl k závěru, že MUDr. E. M., Ph.D. vznikl mandát senátora AS LF OU odstoupením senátora MUDr. R., Ph.D. a mělo mu být umožněno mandát vykonávat. Jelikož v posuzované věci jsou žalobní body 1 a 2 totožné s argumentací žalobce v pravomocně rozhodnuté věci sp. zn. 22 A 158/2016, krajský soud nemá, co by dále k této otázce uvedl.
16. V návaznosti na uvedené se krajský soud zabýval důvodností žalobního bodu 3) tedy tím, zda a jak odepření možnosti MUDr. M., Ph.D. vykonávat funkci člena AS LF mohlo ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí.
17. Pro posouzení věci je stěžejní ust. § 27 odst. 4 věty druhé zákona o vysokých školách, které v části za středníkem upravuje, že návrh na odvolání děkana AS je přijat, jestliže se pro něj vyslovily tři pětiny všech členů AS. Shodně vyznívá také článek 7 odst. 4 věty třetí VJŘ. Krajský soud se neztotožňuje s názorem žalovaného, že slovní spojení „nejméně tři pětiny všech členů“ je nutno vyložit jako tři pětiny všech přítomných členů AS. Krajský soud má na rozdíl od žalovaného za to, že právní úprava obsažená jak v zákoně o vysokých školách, tak ve VJŘ, je zcela jednoznačná a pro platnost rozhodnutí AS je v případě návrhu na odvolání děkana nezbytné, aby se pro něj vyslovily tři pětiny všech členů AS, nikoliv členů přítomných. Taková možnost by musela být dána zákonem. Zákonnému znění § 27 odst. 4 zákona o vysokých školách odpovídá také znění článku 7 odst. 4 věty třetí VJŘ. Tento vnitřní předpis v označeném ustanovení upravuje hlasování o návrhu na odvolání děkana ještě podrobněji, a to právě ve vztahu k usnášeníschopnosti AS, kdy stanoví, že pokud není AS usnášeníschopný, musí být vyhlášeno náhradní hlasování, a pokud ani v něm není tato podmínka splněna, považuje se návrh za zamítnutý (článek 7 odst. 4 věty čtvrté a páté VJŘ). Odkaz žalovaného na hlasování zastupitelstva obce, v němž spatřuje období působnosti a kompetence AS, nepovažuje krajský soud za přílehlavý. Ust. § 87 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění (dále jen „zákon o obcích“) stanoví, že k platnému usnesení zastupitelstva obce, rozhodnutí nebo volbě je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů zastupitelstva obce, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak. Dle komentáře k tomuto ustanovení (M. Kopecký a kolektiv, Zákon o obcích. Komentář, Wolters Kluwer, Praha 2015) zákon v citovaném ustanovení výslovně požaduje souhlas nadpoloviční většiny všech členů zastupitelstva obce, přičemž odlišnost či výjimka by musely být stanoveny zvláštním zákonem. S odkazem na ust. § 92 odst. 3 zákona o obcích pak platí, že zastupitelstvo je schopno se platně usnášet, je-li na jeho zasedání přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů. V případě těsné nadpoloviční přítomnosti členů zastupitelstva na konkrétním zasedání je k platnému usnesení, a stejně

tak k platnému rozhodnutí zastupitelstva o volbě a jmenování třeba, aby souhlasně hlasovali všichni přítomní.

18. V posuzované věci tedy analogie s obecním zřízením vyznívá ve prospěch žalobce a nikoliv žalovaného. Na rozhodném jednání AS bylo přítomnosti 19 senátorů, z nichž 14 se vysloвило pro návrh. Tři pětiny potřebné pro platné rozhodnutí AS je nutno určit nikoliv z počtu přítomných senátorů, ale z celkového počtu členů AS, jichž je podle článku 1 odst. 2 VJŘ 22. Pro platné usnesení AS bylo tedy zapotřebí 14 hlasů senátorů, což bylo dodrženo. Jelikož se jednání zúčastnila RNDr. S., Ph.D. kooptovaná namísto MUDr. E. M., Ph.D., mohla mít její přítomnost zásadní vliv na výsledek hlasování. Bez ohledu na tajnost hlasování nelze vyloučit, že přijetí konkrétního rozhodnutí ovlivnila přítomnost neprávem kooptované senátorky. Krajský soud se neztotožňuje ani s argumentací žalovaného tím, že pokud se nestala RNDr. S., Ph.D. účinným způsobem členkou AS, mělo by být na vzniklou situaci nahlíženo tak, že sporný mandát nebyl vůbec obsazen, a tedy v rozhodném hlasování potřebnou třípětinovou většinu představovalo pouze 13 hlasů. Tento výklad žalovaného je účelovou reakcí na podstatu sporu. Podstatou posuzované věci je právě to, že uvolněný mandát byl obsazen (AS měl tedy plný počet členů, tj. 22, jak požaduje článek 1 odst. 2 VJŘ), avšak nezákonným způsobem. Žalovaný dále obhajoval své stanovisko odkazem na článek 3 odst. 5 písm. c) VJŘ, podle kterého členství v AS zaniká odstoupením. Podle žalovaného by bylo možno takovýmto způsobem paralyzovat jednání AS. Krajský soud tuto obavu nesdílí, neboť, jak vyjádřil již v rozsudku ze dne 19.4.2017, č.j. 22 A 158/2016-40, náhradník se stává členem AS v případě rezignace senátora automaticky.
19. Na základě shora uvedené právní argumentace dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí AS o návrhu na odvolání žalobce z funkce děkana LF vydané AS ve složení, jež neodpovídalo vnitřnímu předpisu LF OU, mohlo ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného.
20. Krajský soud proto v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly s tímto řízením náklady zaplacením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za tři úkony právní služby po 3 100 Kč a 3x režijní paušál po 300 Kč (§ 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a), d) a §13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu, v platném znění), tj. celkem 10 200 Kč. Tato částka byla v souladu s ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. zvýšena o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen zaplatit podle zvláštního právního předpisu, tj. na částku 12 342 Kč. Náhrada nákladů tedy představuje celkovou částku 15 342 Kč.
22. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu v platném znění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud

žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 24. května 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu